

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 30381

гр. София, 17.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **9590** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Ж. П. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 206 от 24.08.2025 г. на старши полицай, сектор „Охранителна полиция“ в 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“, но за не повече от 18 месеца. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

В жалбата е формулирано и искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение ще му нанесе значителни вреди както в личен план, така и в качеството му на управител на „Грейв България“ ЕООД - дружество с основен предмет на дейност организиране на погребения и ритуали и свързани с тях услуги. Счита, че наложената мярка възпрепятства ежедневното му ползване на товарния автомобил, което би му причинило значителни вреди, и в същото време труднопоправими такива, ограничаващи упражняването на правото му на труд.

Административен съд - София-град, III отделение, 20-ти състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо, като направено в срок и от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

С обжалваната заповед на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП по отношение на Ж. П. К. е

приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. Съставен е и АУАН № 790652 от 24.08.2025 г. от старши полицаи при СДВР РУ 06, за това, че в [населено място], по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица], Ж. П. К. е управлявал товарен автомобил Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Грейв България“ ЕООД и при извършване на полицейска проверка водачът е отказал извършване на проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техните аналози.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Т.е. предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Преценката на съда е относно променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса по законосъобразността на обжалвания акт.

В случая не е доказано както наличието на нови обстоятелства, така и настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Видно от доказателствата по делото жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да установяват новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорения акт, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Посочените от жалбоподателя обстоятелства, свързани с това, че е едноличен собственик на капитала на „Грейв България“ ЕООД не са нови и не обосновават спиране на търговската дейност на дружеството.

Също така по делото не са представени никакви доказателства за настъпването на значителни или трудно поправими вреди. Следва да се посочи, че тези вреди не следва да се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, тъй като по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. В разглеждания случай настъпването на вредите се свеждат до това, че К. не може да управлява служебното МПС, което обаче не е пречка да се управлява и от друго лице, а личното предвижване на жалбоподателя може да се осъществи

по алтернативни начини, в т.ч обществен транспорт. Ето защо изложените в искането доводи не обосновават наличие на основание за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Административен съд - София-град, III отделение, 20-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ж. П. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. М., за спиране допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 206 от 24.08.2025 г. на старши полицаи, сектор „Охранителна полиция“ в 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: